

Dittende Capitel.

Om Befalingsmands Forbrydelser med Hensyn til Undermand.

§ 139.

Naar nogen militær Foresat tillader Undergivne at begaae en Forbrydelse, straffes han, som om han selv havde begaaet samme.

§ 140.

Lader en Befalingsmand det mangle enten paa tilbørlig Opstgt med Undergivne for at forhindre Forbrydelser af dem, eller, naar saadanne ham vitterligt ere i Værk, paa henstigtsmæssige Foranstaltninger eller behørigt Kraft til at forebygge eller standse Udøvelsen af samme, skal han, forsaavidt ikke for enkelte Tilfælde en større Straf er bestemt, straffes med Fængsel, eller en Officør, naar han i vigtige Tilfælde gjør sig skyldig i grov Tilfidsættelse af sin Pligt i ommeldte Henseende, med Bestillingsfortabelse.

§ 141.

Den Befalingsmand, som ikke drager sine Undergivne tilbørligen til Ansvar for de af dem begaaede Forbrydelser ved enten selv at paalægge dem Straf, forsaavidt han dertil er berettiget, eller ved at anmeldte Forbrydelsen til vedkommende høiere Foresatte, eller som ulovlig forskaaner Undergivne for tilkendt Straf, eller ved at ansee dem med aabenbart for milde Straffe misbruger sin Myndighed til at begunstige dem, skal straffes med Fængsel. En Officør kan i vigtigere Tilfælde, eller naar han oftere befindes i samme Brøde, straffes med Bestillingsfortabelse.

§ 142.

Hvo, som belægger nogen Undermand med Straf, uagtet Myndighed dertil ikke tilkommer ham, eller overstrider Grændserne for sin Straffemyndighed, eller iøvrigt ulovlig lader nogen Straf fuldbyrde, eller paa anden Maade misbruger sin Myndighed til Undermands Forurettelse ved Afstraffelse eller Fængsling, skal, saafremt han ikke efter de borgerlige Love har forskyldt større Straf, ansees med Fængsel eller anden Straf under Strafarbejde. Er det legemlig Straf, som ulovlig paalægges, kommer næstfølgende § 143 til Anvendelse.

§ 143.

Den Befalingsmand, som ulovlig flaaer eller paa lignende Maade over personlig Bøld mod Undermand, skal straffes med Fængsel, og Straffen skal, hvis Undermanden ikke ved sit opirrrende Forhold har egget til Forbrydelsen, i det mindste være simpelt Fængsel paa Vand og Brød i 5 Dage eller anden Fængselsstraf af lige Størrelse. Udarter saadan Bøld til egentlig Mishandling, eller ere andre ikke mindre skjærpene Omstændigheder tilstede, ansees den Skyldige med Fængsel i anden Grad eller større Straf, dog under Strafarbejde, saafremt han ikke efter de borgerlige Love har forskyldt høiere Straf.

Den høiere Foresatte, som er tilstede ved en Befalingsmands ulovlige Medfart mod sine Undergivne og ikke strax skrider ind, for at standse sliq Medfart, behandles efter Regelen i § 139.

§ 144.

Bestemmelserne i § 143 komme ikke til Anvendelse, naar det bliver nødvendigt for en Befalingsmand at anvende legemlig Magt mod en Undermand for under Føgtning, i Havnød, under Dyrer eller andre Omstændigheder, som udkræve Krigslydighedens strengeste Haandhævelse, at tvinge en uhydig Undergivent til ufortøvet at efterkomme Befalinger, som sigte til at forhindre eller standse Flugt, Dyrer, Plyndring, Bøldsomheder eller andre grove Forbrydelser, eller iøvrigt i yderste Nød og paatrængende Fare gives til at afvende Ulykke eller fremme Krigens Viemed. Magt kan i disse Tilfælde lovlig anvendes og den Skyldige, som derved kommer til Skade, eller endog omkommer, tager Skade for Hjemgjæld, eller ligger paa sine Gjertninger. Dog hvis det er aabenbart, at Befalingsmanden har anvendt haardere Tvangsmidler, end til Viemedets Opnaaelse kunde ansees nødvendigt, bliver det at undersøge, om dette efter Omstændighederne bør tilregnes ham som forsætligt eller uagtsomt. I sidste Fald idømmes ham en passende Fængselsstraf.

Heller ikke er det Myndigheds Misbrug, hvis en Befalingsmand, naar flere menige Krigsmænd i Forening gjøre sig skyldige i Forhaanelser mod ham, truende Sammenstimlinger,